

211
228
1934
1
БЛАЖЕНИ КРОТКИТЪ.

"Блажени кроткиятъ, защото тѣ ще наследятъ земята."

Да се спра върху думата "кротъкъ," сега е важно да се опрѣдѣли, кой човѣкъ е кротъкъ. По никакъ начинъ не можете да опрѣдѣлите, кой човѣкъ е кротъкъ. Нѣкои, напримеръ, взиматъ овцата за кротка. Я вижте, овнитъ, които се биятъ. Тѣ ни най-малко не са кротки. И гълъбнитъ, които минаватъ за кротки, а сѣбъ сѣмъ ги наддавалъ, и тѣ не са кротки. Азъ сѣмъ виждалъ найката гълъбъ, която никова за кротка, взима своето малко гълъбче, завъртѣе т го и го похвърля навънъ, не го иска. Казвалъ; отъ хиляди години искамъ все се говори за кротостта, но тази дума кротостъ и досега е останала неразбрана. Слѣдователно, нѣма, което не се разбира, не могатъ да се приложатъ. Кротостта нѣма приложение. Ние нѣмаме нито единъ екземпляръ, който да изразява думата кротостъ. Ако искаме нѣкой кротъкъ човѣкъ, за да го намеримъ, трѣбва да отидемъ въ друго нѣкоя система или най-малко на слънцето и оттамъ да донесемъ нѣкой екземпляръ на кротостта. Само Христосъ е казалъ: "Азъ сѣмъ кротъкъ и смиренъ на сърце." Само единъ човѣкъ има въ историята на човѣчеството, който да е могълъ да каже за себе си: "Азъ сѣмъ кротъкъ и смиренъ." Въ какво именно седи кротостта на Христия? Той бѣше въ състояние да дигне земята на рѣкати си. Христосъ бѣше въ сила да спаси цялото човѣчество, да даде една нова култура, да даде единъ високъ моралъ на хората и да ги направи богати и щастливи. Всичко това Христосъ бѣше въ сила да го направи. Питамъ: защо не го направи? - Той го направи, но хората го разваляха. За да не се развалятъ нѣщата, хората трѣбва да бъдатъ кротки. Една рѣчка може и десетъ пъти да очисти стаята, но като се върне, тѣзи нейни кротки дѣца, които е оставила сами въ къщи, всичко си разбъркали.

Казвамъ: азъ мога да ви направя единъ една приблизителенъ прѣводъ на думата "кротостъ." Думата кротъкъ значи бѣлъ, свѣтълъ човѣкъ, който има онзи елементъ въ себе си, който привлича свѣтлината. Това значи кротъкъ човѣкъ. Слѣдователно, кроткиятъ човѣкъ е силенъ въ това отношение, че той може да привлече въ себе си Божествената свѣтина и слѣдователно да дава отрожение на тази свѣтина. Кроткиятъ човѣкъ е светецъ човѣкъ! затова той ще наследятъ земята. Слѣдователно, свѣтлината всѣкога се привлича отъ тѣла или отъ съзнание, които са организирани. Кротъкъ човѣкъ е този, който има свѣтина - нито повече. Каквото друго опрѣдѣление и да се даде, свѣтлината е, която дава мощъ на човѣка. Човѣкъ, който нѣма свѣтина, той е мъртавъ. И когато Хри-

тосъ казва: "Вие сте видѣли на свѣта, "това подразбира, че кроткитѣ не наследятъ земята." И тѣ не я наследятъ, защото съдържатъ свѣтлина, съ която земята може да се обработи. Останалитѣ осемъ блаженства, това сѫ тайни на Християнството. Христосъ изложи всичкитѣ тайни на това учение въ тия деветъ блаженства. Това сѫ методи. Първо всички християнинъ трѣбва да има въ себе ситовъ элементъ, който да привлича свѣтлината. И християнинътъ вечерно време като хори, той не трѣбва да търси ключка кибритъ да пали лампата си, нито да търси ключоветъ на електрическата лампа да я пали. Той трѣбва само да помисли, и лампата да светне. Болень е нѣкой. Азъ като помисли о и той трѣбва да оздравѣе; сиромаха е нѣкой, но помисли ли само, и той богатѣва; ~~бѣденъ~~ ^{мадеи} е нѣкой, но азъ само помисли, и той веднага се нахранва. С е нѣкой, но азъ само като помисли, и той веднага се зарадва. Това е кроткъ човѣкъ, това е силенъ човѣкъ. Въ природата съществува единъ элементъ, който наричатъ първиченъ, съзнателенъ процесъ. Христосъ казва, че Богъ се проявява навсякъдѣ. Слѣдователно, на земята Богъ най-първо се проявява въ кроткитѣ. Ние не говоримъ за вѣрване. Защото вѣрата трѣбва да се опрѣди. Вѣрата е една незнайна дума. Какво значи вѣра? "а вѣрвашъ въ какво? Да в рвашъ въ това, което хората отричатъ? Човѣкъ може да вѣрва въ това, което никой не може да отрече. И той може да вѣрва въ това, което никой не може да твърди. Абсолютнитѣ, реалнитѣ нѣща нито се отричатъ, нито се твърдятъ. Какво ще твърдишъ за слънцето или какво ще го отричашъ? Ако нѣкой казва, че нѣма слънце, азъ ще го дигна и ще го поставя въ огъня. Той ще започне да скача. Защо скачашъ? Или казвашъ, че нѣма огънь? Нѣкой казва, че нѣма въздухъ. Отшимаемъ въздуха, и той започва да се задушава. Въздухътъ, самъ по себе си, е нѣщо неразбрано. Въ сегашното си състояние, както живѣятъ хората, тѣ ходятъ съ баране, като въ сѣнжа, шапави сѫ тѣзи хора. Нѣкой казва, че баща му умрѣлъ. - "А е баща ти? - Тукъ нѣкъдѣ го заровиха. И ходи, обикаля около гроба му и казва: Богъ да го прости! Казвамъ: баща ти е заробенъ въ земята, като нѣкоя сѣмка, и слѣдъ нѣколко години ще видишъ, какво ще излѣзе отъ него, дали нѣбълка или круша или друго нѣкое растение. Всѣко нѣщо, което е посѣто въ земята, ще израсне.

но да се повѣрнемъ само къмъ думата кроткъ. Вне трѣбва да се се спрета върху дълбокия смислъ на тази дума. Тя се отнася до васъ, защото често вие казвате: не трѣбва да следимъ кротки, за да разберемъ въпроса. Азъ не трѣбва да търся кротостта вънъ отъ себе си, но трѣбва да я търся вътрѣ въ себе си. Христосъ казва: "Елате при мене, азъ ще ви дамъ кротостта." Слѣдователно, едно отъ качества на кроткия човѣкъ е, че

той е човек на свѣтлината, най-първо той е бѣлъ човекъ. Следователно, хората на шестата раса ще бъдат кротки, тѣ ще бъдат носители на свѣтлината. Всички отъ тѣхъ ще бъдат светещи хора. И тогава, тѣхнитѣ лампи нѣма да се запалитъ съ кибритъ и съ клучове, като електрическитѣ, но отдѣто по пътя минаватъ, тѣ сами ще светятъ. Като вървятъ, още като си помислятъ нѣщо, и тѣхнитѣ лампи ще светнатъ. Казвате: дали е възможно това да бъде? — Ще бъде, възможно е това. То ще бъде, но не буквално. Тамъ въ сѣверния полъсъ се образуватъ особени магнетически промени, вследствие на които има голѣми свѣтли сияния, на които хората могатъ да четатъ книги. Това су най-хубавитѣ явления тамъ. Питамъ: съ какви лампи се освѣтляватъ тамъ? И тогава едно общество като това или като друго какво и да е, тѣ си проповѣдвали това нѣщо. И следъ това питатъ, кое вѣруе е най-право. — Това вѣруе е право, хората на което като влизатъ въ една цѣлѣва, сами светятъ, отъ всички имъ излиза толкова свѣтлина, че не се нуждаятъ отъ никаква външна свѣтлина и свѣди. Отъ самитѣ хора ще излезе свѣтлина, която ще освѣтлява всичко наоколо — нѣма да има нужда отъ свѣди. Кой е правия свещеникъ? — Този, който като ходи, самъ носи своята свѣтлина — нищо повече. А така, да отваряте Библията и да казвате, че така казвалъ Мойсей, така казвалъ Христосъ, това не е проповѣдь. Христосъ казва всичко това нѣкъдѣ, и онѣзи, които Го слушаха, обѣха живи хора. Тѣ записаха това, което слушаха. Питамъ: трѣбва ли ние да се върнемъ двѣ хиляди години назадъ и да четемъ, какво е казалъ Христосъ тогава! Или трѣбва да слушаме, какво сега говори Христосъ? Чудни са хората, като казватъ, че Христосъ е умрѣлъ отъ прѣди двѣ хиляди години и сега седи отъ отдѣсно на ~~Хиддддд~~ Бога. И сега говориме Евангелието и четемъ: Блаженни кроткитѣ... Казвате: "Има да станемъ овци, я! Не, кроткиятъ човекъ е огънь и свѣтлина. Той е най-могъщиятъ и най-силниятъ човекъ, нищо не може да го побѣди., затова той ще замѣсти земята-дѣто и да върви, всичко отстъпва прѣдъ него. Прѣдъ него може да направятъ една стѣна, но той, като съсрѣдо-точни свѣтлината си, пробива стѣната. Каквито прѣгради и да направятъ прѣдъ него, той всички ще ги пробие. Нѣкой казва: Азъ побѣдихъ тѣзи прѣчки. Видѣхте ли, кроткътъ овкъ съмъ! — Не се радвайте. Вижъ желая да пробие стѣнитѣ. Оставете тѣзи глупава радостъ! Има една радостъ, която никои не може да ви я отнеме. Има една радостъ, която трае единъ день, тя е радостъ на мижитѣ; радостъ, която трае два дни, тя е радостъ на очитѣ; радостъ, която трае три дни, тя е радостъ на доловатѣ и най-послѣ, радостъ, която трае четири дни, тя е радостъ на конетѣ. Какво е тази радостъ, ако следъ нея веднага ще дойде скръбъ? Да кажегъ психологитѣ, че това е необходимо, защото едно състояние трѣбва да се сѣмени съ друго. *Че азъ искамъ мързи*

на деня мога да измѣни вашето състояние. Ако имамъ едни клѣци и съ тѣхъ
натисна риката ви, веднага вашето състояние ще се измѣни. Питамъ: това за-
конъ ли е? Знаете ли какво правиха английскитѣ жени, за да извоюватъ свое-
то право да ставатъ министри? Тѣ влизяхъ въ камерата и тамъ зацѣпаха
своето право, като на шалкитѣ си носиха голѣми губерки, съ които бодѣха
всички наоколо си. Отъ това положение се издаде законъ да не се носятъ та-
-кива голѣми игли на шалкитѣ. Англичанката, обаче казваше: "Когато борвашъ
за свободата си, трѣбва да борвашъ по всички правила." Свъръмениитѣ хора
казватъ: "но не трѣбва да се противимъ на слото, трѣбва да се съобразяваме
съ свѣта, трѣбва да се съобразяваме съ усл. вѣта на сегашния животъ,
трѣбва да уредимъ живота си и слѣдъ като то уредимъ, тогава ще мислимъ за
Бога. Казвамъ: покажете ми отъ осемъ хиляди години насамъ единъ човѣкъ,
който да е уредилъ живота си, билъ той поетъ, или философъ, или царь, или
князь, или светия. Ако тѣ не можахъ да го уредятъ, мислите ли, че вие ще
го уредите? Ако при сегашнитѣ разбирания и при сегашната култура ние не
внесемъ този елементъ на кротость въ себе си, насъ ни очакватъ сдигитѣ ре-
зультати на онова велико разочарование, което сега съществува въ свѣта. И
ако вие разберете силата на вѣруванія или силата на новия новия човѣкъ,
за който се казва: блажени ницитѣ духомъ", това не подразбира ниция духомъ
по форма. Като казва Христосъ "блажени ницитѣ духомъ," той подразбира онѣзи
които живѣятъ при Бога, които живѣятъ въ безконечността, въ безпрѣдѣлност
та. Като се казва ници, отъ ницо, подразбира това, което нѣма никакво ог-
раничение. Нициятъ духомъ въ този смисълъ не знае, какво нѣщо е ограниче-
ние, какво нѣщо е нужда, какво нѣщо е сиромашия, какво нѣщо е болестъ.
Той не знае ницо. А вие разбирате точно обратното. Ние нѣкой пѣтъ каз-
ваме: ще се смириши се облѣчемъ съ козяци, ще се покриваме съ пепель. И
слѣдъ това ще казваме: Господи, не видиши ли, колко много плакахме? Каз-
ватъ: ти, който си роденъ отъ вѣчния Богъ на Любовта въ свѣта, който всѣки
денъ казва: стани и работи! - трѣбва ли слѣдъ всичко това да плачешъ? Мотика
скоро и ще работиши! Тази ситрина говорихъ съ една много набожна сестра,
която досега никога не съмъ я видѣлъ да прави добро на нѣкоя царевина.
Тя гледа, обикаля около другитѣ, които работятъ, гледа, какъ копаятъ и си
казва: царевини! Казвамъ: много царевини седятъ по-високо отъ васъ. Тази
царевина вечерно врѣме расте и работи, а ти спишъ вечерно врѣме въ легло-
то си и имашъ кошмаръ. Тя вечерно врѣме работи, приготвява кочани за
тебеда ядешъ, а ти седяшъ на ~~и~~ леглото, спиши казвашъ: царевина е тя!

-Царевница и, но ти те крави. Сега ибкои от вас , които не слушат, казват
 Какви ни нбцо утбикително, че ние сте хора, направени по образъ и подобие Бо-
 Божие." По образъ и подобие Божие е направенъ само кроткиятъ човбкъ; по
 образъ и подобие Божие е направенъ само ницниятъ човбкъ; по образъ и подобие
 е направенъ само нажалениятъ човбкъ. Диритб кротбкъ, ницъ и нажаленъ се
 мощни дщи. "Бкой казва: "Тжко нб е сърцето." -не, онзи, който е нажаленъ,
 неговото сърце е цблъ океанъ отъ жива вода, която изтича. Нажалениятъ
 ходъ навбкитб да помага. Ние разбираме нажаленъ онзи, който е изгубилъ бац
 си или майка си; нажаленъ е онзи, който е изгубилъ свой приятель; или нажа-
 ленъ е онзи, който е изгубилъ паритб си, или който е изгубилъ своето бо-
 гатство, или нажаленъ е ибкой, ч свещението му не се признало, или че из-
 изгубилъ своето възлюбена. И такъв човбкъ казва: "ажаленъ съмъ, сърцето м
 ни е сурпено." Сърцето на хората не чуитъ, понеже не се кротки. Крот-
 ницятъ човбкъ има слбдното качество: неговото сърце е гбвкаво, затова и ни-
 никого не се чути. Стбклото се чути, понеже е добръ проводникъ на
 свбтлината, а лошъ проводникъ на топлината. Кое качество е добръ на с
 стбклото? Стбклото ни казва: освободете се отъ вашия египтвизмъ!" Ако вие
 не искате кръстътъ на Божественния свбтъ, то е задото не' сте прозрачни.
 Казватъ: секретъ се скбтъ върху тази материална джкъ кротбкъ. Кроткиятъ чо-
 вбкъ трббва да привлече вътрб въ себе си онзи великъ мощенъ елементъ въ
 своя мозакъ; той трббва да привлече този мощенъ елементъ въ своето сърце;
 той трббва да привлече този елементъ въ своето тбло, както и въ своята к
 кръв. Той трббва да привлече въ себе си този великъ мощенъ елементъ, кой-
 то да събкра Божественната свбтлина, чрезъ която човбкъ може да стане
 мощенъ. За сега и най-великитб гении въ свбтъ иматъ малко кротостъ въ се-
 ба си. Четатъ животъ на кой и да е отъ великитб гении въ свбтъ, и ще се ув
 ритъ въ това. Великитб гений англичанинъ Нютонъ е казалъ за себе си: "
 Азъ съмъ едно малко дбтанце, което играя по важни окелнъ на природата
 да изследванъ нбцята. Той е казалъ още: Ние много велики работи, които
 човбкниятъ духъ трббва да открие за бъдеще. Много нбца ние още да откри-
 ва човбкниятъ гений. Колко още скбта ние скрити въ природата, нбци които ние
 трббва да се стремимъ. Та казвамъ: докато ние не придобимъ този елементъ
 на кротостата въ себе си, ние не можемъ да бъдемъ образъ и подобие Божие
 Ако вие не се образувате въ кротостта, вбдбтлината на свбтанството, да станемъ
 образъ и подобие Божие, Кротостата е първиятъ законъ на свбтанството, дбто
 свбтанството на човбкъ трббва да стане мощно, за да може умътъ му да работи
 свбтлината трббва да нбсе човбкъ! Цонъ нбсе такъ свбтлина, ,тя вече съставлява

Ако не придобимъ кротостта, нбсе

основа за проява на Божествената Мъдрост. И понеже съ свѣтлината заедно
 върви и топлината, въ топлината вече се образуватъ онѣзи елементи, въ кои-
 то Любовта, като сила, може да дѣйствува. При такива условия вече въ човѣ-
 се привличатъ елементи на безсмъртното. Кротостта е първиятъ пътъ за сил-
 та на човѣка на земята. Вие ще кажете: „ажете ни, какъ да бъдемъ кротки!“
 Христосъ казва: „Елатъ при мене, защото азъ съмъ кроткъ и смиренъ по сър-
 де.“ Кроткиятъ човѣкъ се отличава и съ слѣдното качество: той постоянно е
 отворена врата за разумнитѣ хора. Кроткиятъ човѣкъ никога не спи. И бже-
 дата расъ хора нѣма да бжедъ спящи хора. Ние, съврѣменнитѣ хора, спимъ, за-
 цото сме грѣшни. Казано е: И заспа Авраамъ и се прибра въ лоното на отца
 си.“ Когато единъ спи, другъ работи въ неговото съзнание, и това показва,
 какво е степаньта на съзнанието у хората. Напримѣръ, майката приспива дѣте-
 то, а тя работи. И ако вие искате да работите кадь себе си, за да имате
 вътрѣшна дълбочина и правилно разбиране на нѣщата, трѣбва да станете
 кротки. Само така ще можете да прѣминате отъ една епоха въ друга. Де настъп-
 нове епоха на земята, за която хората трѣбва да прѣобразятъ своитѣ съзнания
 ддидъ съ това съзнание, което хората иматъ днесъ, тѣ не могат да живѣятъ по-
 вече на земята. Де дойде време, когато хората нѣма да могатъ да живѣятъ съ
 това съзнание, което днесъ иматъ. Защо? Защото ще дойде день, когато втмо-
 сферата на земята ще стане така рѣдка, както е рѣдка атмосферата на луната.
 Какъ ще живѣятъ тогава? Тогава ще има много по-малко кислородъ, отъ колкото
 сега има и много по-малко налѣгане, отъ колкото сега има. *И тѣ, ако
 не се*
 прѣнесатъ да живѣятъ въ една такава малка планета, каквато е Юпитеръ. Тамъ
 планетата се намира между мартъ и земята. Споредъ изчисленията на астро-
 номитѣ тѣзи планети има десетъ километра диаметръ. Нѣкои астрономи, които
 дѣлатъ работи, правятъ изчисления и казватъ; че ако на тази планета се прѣне-
 се нѣкой човѣкъ отъ земята, който тежи отъ 70-80 клгр., тамъ ще тежи единъ
 грамъ и ще може да скоча на височина около 4-5 км. Но прѣдполага се, че
 температурата на тази планета да е подъ 273 градуса. При такъвъ студъ, об-
 че, всички дѣла се разрушаватъ. И наистина, въ природата може да се дойде до
 до такива състояния, при които не ниѣ силни дѣйствуватъ равномерно, безъ вся-
 какво съпротивление., безъ всякаво прѣпятствие. При 273 градуса студъ ти
 не можешъ да имашъ никакво съпротивление, нито неприятель може да те наку-
 шавъ, нито дяволътъ може да те изкушава, нито врагътъ може да те напада.
 При тази температура, дяволътъ съ клѣщи ще те пица. И не ли те, ти ще се раз-
 рушишъ. Каквото се пица при тази температура, всичко се руши. Казвамъ: ко-
 гато кроткиятъ човѣкъ иска да се пази отъ лонитѣ хора, той прави своето

свѣтлина безъ тѣленинъ., вслѣдствие на което температурата е понижана. Когато пълнокроткнати човѣкъ работи за единтъ, дава добритъ хоръ въ свѣта, той винаги своята температура, своята то кина, вслѣдствие на което той отваря своята прата и приличавасички малки сдѣства при себе си. Та казва: при будното възпитание трѣбва да се внесе новото разбирање за кротостта, докато човѣкъ придобие онск элементъ, чрезъ който може да добие свѣтлина и чрезъ който новиятъ животъ ще влѣзе въ свѣта. Има единъ моментъ въ животъ на великитъ хора, на светинитъ, които си кинали прѣз състоинката на кротостта. Не казвамъ, че нѣма кротки хора въ свѣта, но при сегашнитъ условия, както хората живѣятъ, почти нѣма кротки хора въ свѣта. И когато нѣкой каже, че е кроткъ човѣкъ, азъ го взимамъ съ себе си да се праводимъ въ нѣмоя бурна ноцъ и му казвамъ: покажи ми твоята кротость. Покажи ми пътя въ тази бурна ноцъ. Азъ искамъ той да светне и да ми покаже пътя. И ако той светне прѣзъ мене, да кажа: азъ се радвамъ, че среднахъ единъ кроткъ човѣкъ въ свѣтъ, който носи свѣтлина. Хората още не сж свѣтлинки. Видѣлима се вѣс ва за тѣхъ. Въ този смислъ кроткъ човѣкъ се нарича този, който носи свѣтлина, който е бѣлъ, който съдържа тази материя, която причиня свѣтлината, защото свѣтлината иде нѣкъдѣ отъ пространството. И всички нещестия, които сега имаме, всички страдания, се дължатъ на недоимка на този свѣтлина. Свѣтлината, която сега имаме, тя дрсони нашитъ очи. При тази свѣтлина: мие и животъ, иде и смъртъ. При свѣтлината, за която Христосъ говори, мие само свѣтлина. Слѣдователно, само животътъ ще наслѣди земната, и онѣзи хора, които добиятъ този элементъ въ себе си, тѣ ще живѣятъ вѣчно на свѣта, а онѣзи, които не ги придобиятъ, тѣ по закона на прѣбраждането, ще замърсатъ съсъ земата и послѣ вече ще идватъ, пакъ ще замърсаватъ - тѣ нѣма да бѣдатъ расподари на свѣта. Бесѣдуемъ: онѣзи отъ насъ, които не сжудате, е сте членъ нѣма вѣки Евангелията, а говоримъ само съ Христовото учение, а кносине отъ насъ имать опитносетата и на апостолитъ. Ночовѣкъ не трѣбва да има само свѣтността на апостолитъ. Апостолъ Павелъ на едно мѣсто казва: Азъ не видѣхъ само Господъ, но Го попилахъ и Го опитахъ: „ой си Ти Господи - Азъ съмъ Христосъ, когато ти гонихъ, но азъ ще ти правя и тебе отъ кроткитъ. И истинно, нѣколко години той го, уми, приеа го да се попита, и най-послѣ постоиъ Павелъ казва: Вѣчно ситамъ за менетъ, за да посная Христа. Христосъ казва: азъ съмъ кроткъ. Значи думитъ на Христа подразбиратъ слѣдното: Вѣчно стаямъ за менетъ, за да посная Хриши кротостта." И слѣдователно, онзи, който е придобилъ кротостта, той е придобилъ химическия элементъ, който е придобилъ магната. Това значи кротость. Безъ кротостта

нищо не може да се направи. Истиной дарси Фривоза, но

животът извън кротостта не може да се прояви. И тази чужда живот, но не може. Този живот не може да се поддържа. Христос казва: Това е животът, който да познай тебе Единнага Истиннаго Бога." Казва Христос: аз съм кротък и смирен то сърце." Това е Христос. Че е Син Божий, това не е Христос, това е само една титла. Че някой човек е генералъ. Силата му не седи въ това, че е генералъ, но силата му се крие вътрѣ въ него. Не да казвашъ някому, че това е твоята възлюбена. Много възлюбени изгата на сократовата жена Веднѣжъ дошли гости на Сократа, и той започналъ да говори съ тяхъ, които имъ казала: Приятели, за да науча тази философия, азъ трѣбваше да намеря тази професорка, своята жена. Трѣбваше да знае, че слѣдъ тази краснорѣчива рѣчь ще вали въ дома ми дъждъ, но въ това се случу въ моето присуствие, това ми най-малко да не ви смущава. Въ този моментъ жена му влиза въ стаята съ единъ кофачъ вода и залива и Сократа, и неговитѣ приятели. Той казала: ова е моята възлюбена, която знае да полива цвѣтя. Вие рече, че тази жена е по-добра отъ съвременнитѣ хора е по-добъръ отъ сократовата жена? Я ми кажете, коя възлюбена или коя жена не е поливала своя мъжъ съ вода? Или коя възлюбена не е карала своя възлюбенъ да проливя четири реда слези? Казвала; накарала го да плаче. Казвамъ: изкуство е това. Можешъ да накарашъ всеки човѣкъ да плаче, като го мушнаешъ, но това не е наука. Сега разбирайте ме добръ, не ме разбирайте бунвално. Азъ не говори на вашата личностъ, но ние искаме да научимъ една велика Истина. Ако ние седимъ и се хвалимъ съ своето величие, че днесъ сме нѣщо, но утрѣ дойде смъртта и нивъ хване, днесъ си живъ, а утрѣ умрѣлъ, какво представлявашъ ти тогава? Каквъ светия си ти тогава? Казвала за нѣкого: този човѣкъ вчера още живъ, днесъ е вече мъртавъ. Той не е отъ кроткитѣ. Всеки човѣкъ, който е отъ кроткитѣ, когато наближи да умира, трѣбваше да каже своитѣ приятели и да имъ каже: слушайте приятели, азъ ви предупреждавамъ, че съмъ отъ кроткитѣ и си и заминавамъ, като оставамъ на слѣднитѣ на моето положение еди-кого си." Не може ли този човѣкъ да предупреду близкитѣ си, той не е отъ кроткитѣ. - Ама азъ се измъчвамъ много, вие имъ казари да не измъчватъ. - И този човѣкъ не е отъ кроткитѣ. - Ама вие имъ казари да не изповѣда. - И той не е отъ кроткитѣ. Кроткитѣ човѣкъ не умира, той има свѣтлина, и казва: приятели, слушайте, азъ ще ви заведа въ дома на онзи, когото азъ познавамъ, и затова ще ви дамъ единъ банкетъ, да знаете, какво нѣщо е великитѣ човѣкъ, та като го срещнете, да познаете и да разберете, какво нѣщо е човѣкъ, у когото нѣма никаква измама, никаква кражба, никаква лъжа. Кроткитѣ човѣкъ не може да носи въшки въ

себе си, нито киръ по телото си. Кроткиятъ човѣкъ босъ не може да ходи, той
всѣкога е добръ облѣченъ. Ние се продаваме вече съ морала на външната
привидностъ, съ морала на показване външно. Ние се продаваме съ морала на
онзи ученикъ отъ древността, който стигналъ при учителя си Сократъ съ съд-
рани дрехи, за да покаже своята скромностъ. Като го видѣлъ учителя му, ка-
казалъ му: Твоята гордостъ се вижда и прѣвъ съдранитѣ ти гащи. Когато мо-
вѣкъ е хубаво облѣченъ, неговата гордостъ се показва и прѣвъ хубавитѣ
дрехи, а може да се покаже и прѣвъ съдранитѣ дрехи. И когато човѣкъ е об-
ченъ хубаво, неговата гордостъ се показва и когато човѣкъ е съ съдрани
дрехи, неговата гордостъ пакъ се показва. Кроткиятъ хора трѣбва да бъдатъ
добръ облѣчени, свѣтлици да иматъ въ себе си, и да не съ страхливи. Крот-
киятъ човѣкъ е човѣкъ на свѣтлината, като привлича въ себе си този еле-
ментъ, той привлича и дробовъта въ себе си, а който веднѣжъ добие Дробовъта,
той никога гладенъ не умира. Когато Христосъ казва: азъ съмъ живиятъ х
хлѣбъ, това показва, че само кроткиятъ човѣкъ има тайнитѣ на хлѣба. Когато
Христосъ бѣше поставенъ на изкушени отъ дявола, който му казваше: "прави
тъзи камъни да станатъ хлѣбъ!" - Христосъ знаеше тази наука. Това е бже-
щата наука на шестата раса. Човѣкътъ на кротостта, но не този кротостъ на
овцата, той е човѣкътъ на свѣтлината, на новата наука. Тези наука, която им
ме сега, тя е продадена. Тази наука, която сега служи за употребе-
ние на човѣчеството? Какво благородно чинъ въ задушливитѣ газове или въ
отровитѣ? Азъ бихъ желалъ единъ ученъ човѣкъ да намѣри нѣкой серумъ, съ
който да възкръснѣ мъртвитѣ. Но въ това има една опасностъ. Този серумъ
веднага да го патентоватъ, и изобрѣтитѣ не искатъ голѣми суми за него. Си-
нитъ на нѣкой богаташъ да умре, боленъ е, и тогава, за да го излѣкуватъ, ще
му искатъ голѣми суми сто-двѣста милиди лева., за да го върнатъ отъ онзи
свѣтъ. И тогава, който има много пари, да може да възкръси сина си, да го въ-
не отъ онзи свѣтъ, а който нѣма пари, не испраца сина си на онзи свѣтъ.
Тогава, единъ ще умира, другъ ще живѣе, и по този начинъ животътъ да се про-
дава. И когато Христосъ се обръща къмъ свѣтитѣ ученици и казва: Блажени
кроткиятъ, той подразбира, че тии хора не могатъ да придобиятъ това ново
знание, което е необходимо за тѣмъ. И нѣма отъ васъ може денемъ да напра-
ви единъ великъ опитъ. Има конкрен прѣвъ деня, когато може да се направя
този опитъ, но азъ не искамъ да ви повѣрвамъ това знание, освѣтъ на тия,
които искатъ да станатъ кротки. Ако нѣкой иска да не излѣже, нѣма да успе
въ това. Досега не се е намѣрилъ човѣкъ, който да не е излѣгаль. Азъ съмъ
се изгаль въ кората, но досега не съмъ билъ излѣгаль. Защото, какъто и да

мислят хората, ние знаем, че има една абсолютно истина, в която ние живеем. Ние живеем в два свѣта. Ако каже на някой, че ние има и другъ свѣтъ, свѣтъ, тѣ ще ни кажатъ, че този човѣкъ е малко смахнатъ. Чудни са хората, които казватъ, че всички ония, които вѣрватъ и говорятъ за другъ единъ свѣтъ, са ненормални хора. Ако азъ кажа, че нищо друго не съществува извънъ този салонъ, въ който сега се намирате, и ако затворя този салонъ и не пуцамъ въ него никаква друга свѣтлина, освѣнъ тази, отъ която той се освѣтлява тляваивм каже, че другъ свѣтъ извънъ него не съществува, вие ще кажете, че това е невъзможно. Наистина, ако имамъ такъвъ свѣтъ, трѣбва да го видя и ние ние. Казвамъ: тѣмъ има единъ бутонъ и ако го бутнете, ще видите, че около васъ има другъ единъ свѣтъ, много по-красивъ отъ този, който вие виждате, и въ който живѣете. Че цѣлата раса на животнитѣ не е ли по-хубава отъ тази отъ това, което виждаме? И цѣлата раса на растенията и тя не вижда животнитнитѣ тѣмъ, както ние ги виждаме. И въ животнитѣ, и въ растенията има едно едно съзнание, което не е като човѣшкото. И тѣ разбиратъ природата, но не така, както животнитѣ, и както растенията могатъ да я разбиратъ. Между животнитѣ не могатъ да се образуватъ такива отношения, каквито могатъ да се образуватъ между двѣ равнини човѣшки същества. Тѣзи отношения не могатъ да съществуватъ, защото нѣма тѣзи елементи, които са необходими за създаване на отношения. Това нѣщо го нѣма въ животнитѣ. Едно животно, каквито усилня и да изправи, каквото и да направя, не могатъ да се създадатъ тия връзки между животнитѣ, защото тѣ са лишени отъ нужнитѣ за това елементи. Следователно, за сега на всички човѣшки форми, но само нѣкои човѣшки форми са въ състояние да станатъ кротки. да привлѣкатъ тази свѣтлина и да станатъ носители на бъдещата култура, която трѣбва да влѣзе въ свѣта. Това, което се казва въ Писанието безсмертие, възкресение, идване на Христа, това подразбира, че Фригосъ не може да дойде на земята, докато хората не станатъ кротки; или казано на други думи: Христосъ ще дойде въ сърцата на хората, понеже той е кроткъ и смиренъ, за да имъ покаже, каква наука е кротостта. Докато въ сърцата на хората има ропотания и протести, той нѣма да влѣзе между между тѣхъ. Съвременнитѣ хора разбиратъ, че като дойде Христосъ, тѣ ще трѣбва да Го посрациатъ обличени съ обличия дрехи и да кажатъ: Господи, ние много страдаме, дѣ ще ни турнешъ, отдѣсно или отгльво на себе си? Така и една отъ найнитѣ на Христовитѣ ученици е казалъ на Христа: Господи, нека единъ отъ моитѣ синове да седне отдѣсно ти, а другитѣ - отгльво ти. И сегашнитѣ християни иматъ също желание да седнатъ отдѣсно или отгльво на Христа. Питамъ: колко кандидати може да има за Христа? Когато Христосъ дойде, той

де събере цялото човѣчество въ една чинтураи де започне такова грукане, какво
квото свѣтътъ не помни. И следъ като се свърши това грукане, отъ всичкото
жито де остане само една паница грукано жито. И тогава Той де каже: кой-
то е гладенъ, нека дойде да си харне отъ това грукано жито и де каже: ос-
подъ де прости човѣчеството!" Това де остане отъ цялото човѣчество—една пан-
аница грукано жито, полѣто съ сокъ отъ кротостътай който капне отъ това
жито, де придобне кротостъта и де му кажатъ: братко, много кротъкъ си ста-
наль. Дац, но докато станешъ кротъкъ, много грукана де има. А сега какво очак-
вате при грукането? Де кажете: опасна работа е тази! — Не може безъ грукане.
Ако черупката на орѣха не падне, той не може да изинне. Ако богатиятъ чо-
вѣкъ не изгуби своето богатство, той не може да намѣри Бога; ако майката не из-
губи своето дѣте, тя не може да го люби; ако водата не се разлива, цѣвѣтия не
могатъ да се растатъ и да се развиватъ. Казвакъ: това си редъ контрасти.

Сега съврѣменнитѣ хора проповѣдватъ едно учение и казватъ: ние
трѣбва да се конимъ поне три пъти на денъ. А вамъ: ние нѣмаме нищо противъ
това, но тѣзи нѣща си външни пособия. Това си редъ контрасти. То е все едно
да напише нѣкой на дъската едно, две три или четири уравнения. Тѣ прѣд-
ставяватъ висшата алгебра или висшъ анализъ. Че какво рѣшавашъ ти съ вис-
шия анализъ? — Ама той е отличенъ законорѣдѣтъ. Какво има въ тѣзи закони?
Ти, който пишешъ тѣзи закони, с ли тѣ закони на природата? И нашиятъ съврѣме-
ненъ строй е има редъ закони. Единъ виденъ англичанинъ е казалъ така: задо-
нитѣ на Англия си закони и на природата. Съ това той иска да каже, че зако-
нитѣ на природата си и закони на Англия, т.е. тѣ си ги почерпили отъ самата
природа. Това значи, че общественитѣ закони трѣбва да почиватъ на законитѣ
на природата. Ако ние разбираме така законитѣ, де имаже едно общество, едно
поколѣние, дѣто де има разбираше и взаимно уважение, а тѣй, както днесъ си с а-
дадени законитѣ, тѣ не ни заслѣгатъ еднакъ. В дадения случай, като среднешъ
едно лице, единъ човѣкъ, трѣбва да влѣзешъ въ неговото положение. Ти можешъ
да влѣзешъ въ положението на единъ човѣкъ, само следъ като какво мѣсто заеме
той въ цялото на цялото човѣчество. При което да му се отдаде такава честь
и почитание, каквато му подобва. Ако той функционира въ първия прѣстъ, азъ
ка му дамъ такава честь и уважение, каквато се пада на прѣста. Такава честь
може да отдаде само този човѣкъ, който е запознатъ съ съ всичкитѣ благо-
родни качества. Единъ човѣкъ може да е благороденъ, ако е кротъкъ; ако не е кро-
тъкъ! може да се вземе благородството му, и съ това той губи своята кротость.
Кой отъ васъ не е губилъ своето чество? Кой отъ васъ не е падаль духомъ?
Кого отъ васъ дивоятъ не е изкунавалъ? Кой не е лъгалъ? Кой не е кралъ?

кой не е кралъ? Това качество на кротостта ли е? Следователно, всички тия тия отрицателни качества съществуват у насъ, но всичко това трѣбва да остане пометено, да остане въ външния обрзъ, въ външното естество на човѣка, и душата трѣбва да остане чиста, за която само може да се каже, че е по обрзъ и подобие Божие. Само тя може да види лицето на Бога. Затова е казано, че никой не може да види лицето на Бога. Ти първо трѣбва да живѣеш на земята, да станеш човѣкъ, да придобнеш кротостта и тогава да видиш лицето на Бога. А ти не си придобил още кротостта, не си придобилъ този елементъ, съ който можеш да видиш лицето на Бога, а искаш да го видиш. Казва се въ Писанието: "Никой не може да види лицето на Бога и да остане живъ." И на Мойсей се казва, че не може да види лицето на Бога. Казва се за него, че билъ кротакъ човѣкъ. Не, Мойсей не бѣше кротакъ човѣкъ. Той рече: "Ще съ ножъ, но времето тогава изискваше това. Мойсей не бѣше отъ кроткитѣ. Само чиститѣ да видятъ лицето на Бога, но то е другъ етапъ. Ти още не знаешъ, какъ да придобнешъ свѣтлината, а имашъ амбициите да видишъ лицето на Бога. Мойсей се опикваше, че не може да се справи съ своя народъ и казваше: Между васъ ще се подигне пророкъ, който ще има кротостта и ще наслѣди земята, затова вие ще трѣбва да го слушате. Който го слуша, той може да стане наслѣдникъ на земята. Който не го слуша, не може да стане наслѣдникъ на земята.

И тъй, азъ ви казвамъ: станете кротки? Това е механическо казване, затова ви казвамъ: проявете вашата кротост! Не да не питате, можете ли да бъдете кротки? - "Ожесте. Ще повикате Христа на помощъ, понеже той ви е казалъ, че е кротакъ и смиренъ по сърце. Кажете на Христа: "Смилитъ Учителю ни проповѣдва, че Ти си билъ кротакъ и смиренъ по сърце, и тази наука искаме ние сега. Не едно трѣбва да знаете; ако повикате Христа неподготвени, ще си заминате отъ свѣта. Прѣдприждавамъ ви; всѣки, който се осмѣли да викне Христа неподготвенъ за кротостта, той ще си заминне, ще изгори, а всѣки, който е готовъ, да Го повикне. Когато Христосъ дойде до кротостта, продава не нима. Разбирате ли? Обърнете въ вниманіе ми! Който силно желас кротостта, ще каже: азъ искамъ да бъда отъ тѣзи, да придобия тази наука и отсега нататкъ да я наслѣдвамъ, нима да имамъ никакви съблазни въ този свѣтъ, които да не отдалечатъ отъ този път, който сега следвамъ. Затова, именно, сме дошли. Сега ви казвамъ, които не разбиратъ смисъла на кротостта, казватъ, че ако станете кротки, ще изгубите живота си. Но нашиятъ животъ ще се осмисли. Кротакъ човѣкъ е този, който е разбралъ живота въ своята цялота. Это нима кроткиятъ човѣкъ прѣвъ разстанитѣ, да всички ще му респондиратъ. Азъ

мина през рѣки, тѣ не му направятъ път, че се отбиятъ отъ своето течение. Дѣто мина, всички го познаватъ. Той може и по въздуха да върви. Той е господарь на земята. Навсѣкдѣ по въздуха ще го видите да се носк. Азъ съмъ виждалъ много хора да се носятъ по въздуха, но съ аероплани, а послѣ се търкалятъ изъ земята. Кроткиятъ човѣкъ, обаче завладѣ земята. Той като върви по въздуха, носи се като по земята. Така и Христосъ вървѣше по водата. Де какъ кажете, че хората могатъ да се вървятъ и по водата. И това съмъ виждалъ. И азъ мога да ви покажа, какъ върви изъ въздуха. Де какъ кажете: покажи ни! Станете кротки, че тогава ще ви покажа. Вътрѣ въ природата има една измама: ние не виждаме нѣщата, както тѣ ставатъ. Има една велика измама въ свѣта. Тя гласва: можешъ да ходишъ! Това е една възможностъ не само за единъ човѣкъ, но и за цѣлото човѣчество, за всички хора, у които съзнанието е пробудено. Всички можешъ да бъдете кротки, това е достойнство за всички. Това е сега разрешението на една велика и мощна задача, която имаме предъ видъ. Кроткиятъ човѣкъ е бѣлъ човѣкъ. Казва една поговорка на единъ бѣлъ: черна съмъ по лице, но бѣла съмъ по сърце, а ти си бѣлъ по лице, но черенъ по сърце. Това е. Имашиното корѣ, които си бѣли отвѣнка, а черни отвѣтрѣ, и обратно черни отвѣнка, а бѣли отвѣтрѣ. Има иносина, които си кротки отвѣнка, а не си кротки отвѣтрѣ и обратно. Кротостта е вътрѣшно качество. Кроткиятъ човѣкъ нѣма какво да парадирва. съ своето кротостъ. Кроткиятъ човѣкъ е носителъ на оное велико Божествено благо, и той съзнава, че това благо е достойнство на всички, и той се радва, че всички могатъ да участвуватъ въ това Божие благо. И тѣй, полага въ себе си дѣлата кротостъ. Кроткиятъ ще наследява земята. И азъ желая да наследя земята като кротки.

есѣда отъ Учителя, държана на 23 януари, 1929 г. въ гр. София. Изгрѣвъ.